

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.



Ωσπερ εν τοις πολέμοις συμφέρει τους ενψυχοτάτους πρώτους τάττειν, ούτως εν ταίς πολιτείαις λυσιτελεί τους φρονιμωτάτους και δικαιοτάτους προεστάναι του πλήθους. (Αριστοτέλης)

Τιμή έτησίαι τής Εφημερίδος εντός τής επικρατείας Δραχ. 30 και εκτός 36. Έκδίδεται άπαξ τής εβδομάδος κατά Σάββατον. Τιμή κατάχωρήσεως διά τά δικαστικά λεπτά 15 δι έκάστην γραμμίν. Αί συνδρομαί γίνονται εις τό ένταύθα Μουσείον· εις δέ τά λοιπά μέρη παρά τοίς επιφορτισμένοις Φίλοις.

ΣΥΡΑ, ΤΗΝ 8, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1841.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ.

Κατά τό 2, άρθ. του Ποινικού Νόμου όνομαζονται πλημμελήματα οι άθέμιτοι πράξεις και έλλείψεις, εις όσας οι Νόμοι επιβάλλουν ποινήν έπιανορθωτικήν κατά δέ τό άρθ. 4. του αυτού Νόμου ή χρηματική ποινή εις όσας περιστάσεις τήν επιβάλλει ο Νόμος έπιανορθωτική. Κατά τήν Ποινικήν λοιπόν Νομολογίαν και τόν Δικαστικόν οργανισμόν μας, και άφού αι νομολογίαι αύται έμβήκαν εις πλήρη ενεργείαν, και ιδίως κατά τό άρθ. 29, του δικαστικού Διοργανισμού, όλαί αι άθέμιτοι πράξεις και έλλείψεις αι χαρακτηρίζονται πλημμελήματα, υπάγονται εις τήν άρμοδιότητα των Πλημμελειοδικών, χωρίς να δύναται κάμμία άλλη οποιαδήποτε Αρχή να εφαρμόση ποινήν κατά του παραβάτου τόν Νόμον.

Κατά τό άρθ. 403 του Ποινικού Νόμου μειώσεις και άπάται άφορώται τε περί Τελωνείων τιμωρούνται κατά τας περί τούτου ιδίως έλεγεδομένας διατάξεις· ύπαρχούσης δέ διατάξεως, καί ήν ο λαθρέμπορος τιμωρείται με χρηματικήν ποινήν δεκαπλάσιαν τής αξίας του έμπορεύματος τό όποιον έλαθρεμπόρευσε, δεν μένει κάμμία άμφιβολία, ότι ή παράβασις αύτη τής Τελωνειακής Διατάξεως χαρακτηρίζεται ως πλημμελήμα, και ή εφαρμογή τής ποινής υπάγεται εις τήν άρμοδιότητα του Πλημμελειοδικείου, υπό τήν δικαιοδοσίαν του όποιου επράχθη τό λαθρεμπόριον.

Μετά τήν σύστασιν λοιπόν των Ποινικών Δικαστηρίων, εις μόνα τά όποια έναπέθεσεν ο Νομοθέτης τό δικαίωμα του να επιβάλλωσι ποινάς όσάκις παραβιάζονται οποιαδήποτε Ποινικά διατάξεις του, νομίζομεν ότι είναι προφανεστάτη παρανομία άν ποτε συγχωρηθή εις τούς Έπιστάτας των Τελωνείων να ήναι ένταυτέσιν κατηγοροί και Δικασταί, να καταδιώκωσιν ένώπιον έαυτών έκαστον κατά τήν άρέσκειάν των, να δικάζωσι χωρίς να συγχωρηται κανέν μέσον υπερασπίσεως εις τόν κατηγορούμενον, και να έλδιδωσι καταδικαστικάς τελεσιδικούς αποφάσεις μη υποκειμένας εις κανέν ένδικον μέσον. Δέν δύναται να υπάρξη ασφάλεια τιμής και ιδιοκτησίας του ελίτου, τήν όποιαν έγγυώνται οι Νόμοι, άν υποθεθή ότι συγχωρούνται τοιαύται προφανεστάται παρανομίαι· ένταύθα

δέν τρέχουν μέγιστον κίνδυνον τά ύψηλά του έμπορίου συμφέροντα.

Τό καθ' ήμας νομίζομεν ότι όσάκις συμβή λαθρεμπόριον όποιονδήποτε, άπαιτείται, συμφώνως με τούς προαναφερθέντας έν ενεργεία Νόμους, να γίνεται ή καταμήνυσις προς τόν άρμόδιον Εισαγγελέα έκ μέρους του Έπιστάτου του Τελωνείου, άφού λάβη ούτος τά παρά του Νόμου ώρισμένα συντηρητικά μέτρα, να καταδιώκεται ο λαθρέμπορος ένώπιον του Πλημμελειοδικείου, να λαμβάνη χώραν τακτική προανάκρισις, να παραπέμπεται έπομένως ή δίκη εις τό άκρατήριο, να εξετάζωνται ένόρκως οι μάρτυρες, να υποβάλλεται πάσα όποιαδήποτε απόδειξις ύπ' όψιν των Δικαστών, να χρησιμοποιηται εις τόν κατηγορούμενον πών μέσον νομίμου υπερασπίσεως, και παρά αυτών να αποφασίζεται ή ένοχη ή ή άθώότης του κατηγορουμένου. Ότι δέ πάσα άλλη ανάκρισις ή απόφασις όχι μόνον αντιβαίνει εκ διαμέτρου εις τούς έν ενεργεία Νόμους, αλλά και εις τό δίκαιον έν γενεί, διότι διδει χώραν εις μυριάς άθαιρεσίας δυναμένας να ενεργηθώσιν εκ μέρους των Έπιστατών των Τελωνείων κατά τας συμπαιθείας και αντιπαθείας των, νυν μέν προς βλάβην του δημοσίου, και άλλοτε προς βλάβην των ιδιωτών.

Περί πολλού ποιούμενος ο Νομοθέτης τήν καθαριότητα ως συντελοούσαν μεγάλως εις τήν υγείαν και χρησιμεύουσαν ως δείγμα εξευγενισμού και πολιτισμού, επέβαλε ποινάς εις τούς παραβαίνοντας τας περί αυτου του αντικειμένου διατάξεις του. Όπου λοιπόν υπάρχουν ακαθαρσίαι εις τας όδους και τας πλατείας, είναι ισχυρόν τεκμήριον ότι αι διατάξεις του Νομοθέτου δεν ενεργούνται, και εύλόγως δύναται τις να συμπράξη δύο τινα· είτε ότι ή Αστυνομική Αρχή ολίγην λαμβάνει πρόνοιαν του να καταδιώκη κατά τό καθήκον της ένώπιον του άρμόδιου Δικαστηρίου τούς παραβάτας των διατάξεων τούτων, είτε ότι ο Δικαστής άπολύει τούς ένόχους κατ' επιείκειαν, ή τις εις τοιαύτην περίπτωσιν καθίσταται τρανώτατον άφιλοκαλίας δείγμα, και ολίγης ακριβείας εις τήν εκπλήρωσιν των καθηκόντων του, και εις τήν εφαρμογήν των Νόμων, τούς όποιους χρεωστέι να εφαρμόζη, χωρίς να επιβλέπη, ουτε εις πρόσωπα, άλλ' ουτε εις τήν πενίαν των ένωπίων του καταδιωκομένων.

Ματαίως δαπανώνται όσα και άν υποθεθή ότι δαπανώνται χρήματα εις αντιμισθίας ανθρώπων, διοριζομένων να καθαρίζωσι τακτικώς τας όδους και τας πλατείας των πόλεων. Κάμμια ωφέλεια δεν δύναται να προκύψη έντεύθεν, άν ή Α-

στυνομία δὲν ἐπαγγυῖται ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες ῥίπτουσιν εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς οἰκιακὰς τῶν ἀκαθαρσίας· διότι τὴν μὲν ἡμέραν καθαρῖζον τὰς ὁδοὺς οἱ ὑπομίθιοι, τὴν δὲ νύκτα γέμον αὐταὶ ἀκαθαρσιῶν, ὥστε ὁ τοιοῦτος καθαρισμὸς ἀποβαίνει αὐτόχρομα ματαιοπονία.

Τὸ μόνον ἄρα μέτρον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μετ' ἐπιτυχίας, εἶναι ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς αὐστηρὰ καὶ ἄγρυπνος ἐπιτήρησις, διὰ ν' ἀνακαλύπτῃ τοὺς ῥίπτοντας εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς ἀκαθαρσίας τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἔργα στηρίων τῶν, ἢ καταδιώξῃ τῶν παραβατῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου, καὶ ἡ ἐκ μέρους τοῦ Δικαστοῦ αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀρισμένης ποινῆς.

Καὶ μολαταῦτα εἶναι ἀδύνατον νὰ διατηρηθῇ ἡ καθαρότης, ἐνὸς συγχωρεῖται νὰ περιφέρωνται χυῖροι εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας τῶν πόλεων. Παράλογον αἰσθημα ἐπιεικέως παρακινεῖ τινὰς ἐκ τῶν Ἀρχόντων νὰ συγχωρῶν νὰ περιφέρωνται οἱ χυῖροι εἰς τὰς ὁδοὺς, διότι, λέγουσιν, ἀνήκουν οὗτοι εἰς πέντητας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἵτινες δι' αὐτῶν πορίζονται ἀρκετὸν μέρος τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων τῶν παράλογον λέγομεν εἶναι τὸ αἰσθημα τοῦτο, διότι ἐνῶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τῶν χυῖρων ἀνήκουν πολλάκις εἰς εὐκαταστάτους ἀνθρώπους, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ βλάπτεται ὑλόκληρος ἡ πόλις διὰ τὴν ἀσήμαντον ὠφέλειαν, τὴν ὁποῖαν ὀλίγοι τινὲς οἰκογένειαι ἀπολαμβάνουν ἐκ τῶν χυῖρων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΛΟΝΙΝΟΝ τὴν 26. Ἰαννουαρίου.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἦνοιξεν ἡ Βουλὴ τῶν Λόρδων καὶ παρεῦθε ἐπισηκολήθησαν αἱ στοαὶ, αἱ προσδιορισθεῖσαι διὰ τοὺς ξένους. Οἱ Πατριῆκοι καὶ οἱ Πρέσβεις ἔφθασαν ἐπομένως. Περὶ τὰς δύο ὥρας Μ. Μ. ἀνηγγέλθη διὰ κανονοβολισμῶν ἢ ἔλευσις τῆς Βασιλίσσης. Ἡ Α. Μ. ἐνεδύθη παρεῦθε τὴν Βασιλικὴν στολὴν, καὶ τὸ στέμμα ἐτέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς.

Ἡ βουλὴ ἐσκήθη ὅταν εἰσῆλθεν ἡ Α. Μ. Ὁ Πρίγκιψ Ἀλβέρτος ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ ἐπίτηδες ἐτοιμασθέντος καθίσματος, καὶ ἡ Βασιλίσσα προσκαλέσασα τοὺς Λόρδους νὰ καθίσωσιν, ἔδωκε διαταγὴν εἰς τὸν Κλητῆρα τῆς μελαινῆς ῥάβδου, νὰ εἰσάξῃ τὰ μέλη τῆς Βουλῆς τῶν Κοινῶν. Ἐπομένως ἀνέγνωσε τὸν ἐπόμενον λόγον.

« Μιλόρδοι καὶ Κύριοι!

Εὐχαρίστως ἔλαβον ἀπὸ τὰς ξένας Δυνάμεις βεβαιότητα τῶν φιλικῶν διαθέσεων τῶν, καὶ τῆς ζωηρᾶς ἐπιθυμίας τῶν περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης.

Ἡ θέσις τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἀνατολῆς ὑπῆρξε πρὸ πολλοῦ αἰτία δυσκολίας καὶ πηγὴ κινδύνου διὰ τὴν γενικὴν ἡσυχίαν. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν κακῶν, ἅτινα ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ ἡ διάρκειά τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων, καὶ διὰ τὸ τέλος τοῦ νὰ εἰρηνεύσῃ ἡ Ἀνατολή, νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀκεραιότης καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, καὶ ν' ἀσφαλισθῇ ἡ εἰρήνη τῆς Εὐρώπης, ἔκαμα συνθήκην μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας, τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Ῥωσιῶν, καὶ τοῦ Σουλτάνου.

Διέταξα νὰ ὑποβληθῇ εἰς ὑμᾶς ἡ συνθήκη αὕτη.

Χαίρω διότι δύναμαι νὰ σὰς γνωστοποιήσω ἤδη, ὅτι τὰ μέτρα τὰ παραδεχθέντα διὰ τὴν ἐνεργεῖαν αὐτῶν τῶν ὑπο-

χρεώσεων, ἐνεργήθησαν μετ' ὑπερβάλλουσαν ἐπιτυχίαν, καὶ ἐλπίζω ὅτι τὰ ἀντικείμενα, ἅτινα εἶχον ὑπ' ὄψιν τῶν τὰ συμβαλλόμενα μέρη, εὐρίσκονται σχεδὸν εἰς τὴν παραμολὴν τῆς ἀποπερατώσεώς τῶν.

Ἐνῶ ἐλάμβαναν χώραν αἱ συμβάσεις αὐταὶ, αἱ θαλάσσιοι Δυνάμεις μου συνέπραξαν μετ' ἐκείνας τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, καὶ μετὰ τὰς κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν Δυνάμεις τοῦ Σουλτάνου, καὶ εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις, ἔδειξαν τὴν συνήθη ἀνδρίαν καὶ ἰκανότητά τῶν.

Ἐπειδὴ ἐνέκριναν νὰ ἀποστείλω εἰς τὰ πρᾶξια τῆς Κίνας θαλάσσιον καὶ στρατιωτικὴν δύναμιν διὰ νὰ ζητηθῇ ἰκανοποίησιν καὶ ἐπανόρθωσιν διὰ τὰς ἀδικίας, τὰς γενομένας εἰς τινὰς ἐκ τῶν ὑπηκόων μου ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Κίνας, καὶ διὰ τὰς ὑβρεῖς τὰς γενομένας εἰς ἓνα Πράκτορά μου, ἐδ' ὄρισαν ταυτοχρόνως πληρεξουσίου μου διὰ νὰ διαπραγματευθῶσι περὶ αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κίνας.

Κατὰ τὰς ὁποίας ἔχω πληροφορία, ἔγεινεν ἑναρξίς διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων μου καὶ τῆς Κινικῆς Κυβερνήσεως· θέλω αἰσθανῆναι ζωηρὰν εὐχαρίστησιν ἂν ἡ Κυβέρνησις αὕτη παρακινήθῃ ἐξ οἰκείου αὐτῆς δικαιοσύνης αἰσθημάτων νὰ δώσῃ τέλος εἰς αὐτὰς τὰς ὑποθέσεις διαπραγματικῆς συμβάσεως.

Σοβαρὰ διενέξεις ἀνεμήσαν μετὰ τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Πορτογαλλίας, διὰ τὴν ἐνεργεῖαν συνήκων γενομένης μεταξὺ μεταξὺ αὐτῶν τῶν δυνάμεων τὸ ἔτος 1830, κανονισμοῦ τὴν ποταμοπλατάν τοῦ Δούρου· ἀλλ' ἀμφοτέρωτα τὰ διαφερόμενα μέρη ἐδέχθησαν τὴν μεσολαβήσιν μου, καὶ ἐλπίζω νὰ τὰ διαλλάξω ὑπὸ ὄρου, ἀμοιβαίως ἐντίμου.

Ἐκαμ συνθήκας μετὰ τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τοῦ Λίτιου, ἀφορῶσας τὴν κατάργησιν τοῦ ἐμπορίου τῶν Μαυρῶν.

Διέταξα νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ὑμᾶς αἱ συνθήκαι αὐταὶ.

Κύριοι τῆς Βουλῆς τῶν Κοινῶν!

Διέταξα νὰ ὑποβληθῇ εἰς ὑμᾶς ὁ προϋπολογισμὸς τῶν εἰσπραξέων καὶ ἐξόδων.

Καίτοι πεπεσμένη ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ μὲνω πιστὴ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Οἰκονομίας, νομίζω μολοντοῦτο χρέος μου νὰ συστήσω νὰ γίνωσι δεκταὶ ὅλαι αἱ ἀναγκαῖαι καὶ ψαγισμέναι δαπάναι διὰ νὰ ἐξοικονομηθῶσιν αἱ ἀνάγκαι τῆς Δημοσίου ὑπηρεσίας.

Μιλόρδοι καὶ Κύριοι!

Θέλουν ὑποβληθῆναι εἰς ὑμᾶς ἀνευ ἀναβολῆς τὰ μέτρα τὰ ἀφορῶντα τὴν ταχυτέραν καὶ δραστηριωτέραν διεύθυνσιν τῆς δικαιοσύνης· τὸ ἔξ. λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου ἀρκεῖ νὰ ἐλύθη ἐπ' αὐτοῦ τὴν προσοχὴν σας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους λήγει ἡ ἐξουσία τῆς διορισθεῖσης Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν πενήτων Νόμων. ἔχω πᾶσαν βεβαιότητα ὅτι θέλει ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν σας εἰς τοιαῦτα ἀντικείμενα ἀφορῶντα τὸ συμφέρον τῆς κοινότητος.

Μετὰ πλήρη ἐμπιστοσύνην ἐπρόστρεξα πάντοτε εἰς τὴν γνώμην καὶ τὴν σύμπραξιν τοῦ Συνεδρίου μου (Parlement) Ἐπαναπαύομαι ἐπὶ τῆς εὐλικρινείας, τῆς φρονήσεως, καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ σας· καὶ δέομαι ταπεινῶς πρὸς τὴν θεῖαν Πρόνοιαν νὰ εὐαρεστηθῇ εἰς τὸ νὰ ὀδηγῇ τὰς ἐργασίας σας πρὸς τὰ ὑψηλὰ συμφέροντα τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς θρησκευτικῆς νὰ διατηρῇ τὴν εἰρήνην, καὶ ν' αὐξήνῃ διὰ σοφῆς νομοθεσίας τὴν εὐημερίαν καὶ εὐτυχίαν ὅλων τῶν κλάσεων τῶν ὑπηκόων μου.»

— Η Γαλλική Κυβέρνησις ἔλαβε δι' ἐκτάκτου ὁδοῦ τὸν ἐκ-
 ρωνηθέντα παρὰ τῆς βασιλείσης Βικτωρίας εἰς τὴν ἑναρξίν
 τῶν Πολίων λόγον, δημοσιευθέντα σήμερον διὰ τῆς Ἐφημε-
 ρίδος τῶν Σοζητήσεων, μὴ δυνηθείσης καὶ αὐτῆς νὰ κρύψῃ τὴν
 ὁποίαν αἰσθάνεται δυσάρεσκίαν. Ὁ λόγος οὗτος δὲν διαλαμ-
 βάνει οὔτε μίαν λέξιν περὶ τῆς Γαλλίας, καὶ ἐντεῦθεν γίνε-
 νεται ὄφρα ὅτι ὁ Κ. Γκιζότος, μὴ ὄλας τὰς ὁποίας ἔκαμε
 θυσίας, δὲν ἐδυνήθη ν' ἀπολαύσῃ κάμμιναν παραχώρησιν ἐκ
 μέρους τοῦ Ἀγγλικοῦ Μυστικοσυμβουλίου. Ἡ Βασιλίσα
 τῆς Ἀγγλίας ὠμίλησε διεξοδικῶς περὶ τῶν λαμπρῶν πλεο-
 νεκτημάτων, ἅτινα ἀπέλαυσε τὸ Ἀγγλικὸν Ναυτικὸν εἰς τὰ
 δυτικοβόρεια μέρη τῆς Ἀσίας, καὶ εἰς τὴν Κίνα· ὠμίλησεν
 ἐπίσης διὰ τὴν σύμπραξιν τῶν Ναυτικῶν Δυνάμεων τῆς Ἀυ-
 στρίας, καὶ τῶν τῆς Ἰταλίας δυνάμεων τοῦ Σουλτάνου· ἀλλὰ
 δὲν εἶπε μηδὲν ἀναγγέλλον εἰς τὴν Εὐρώπην ὅτι ἐλπίζεται
 νὰ καταπραῦσθῃ ἡ ὁργὴ τῆς Γαλλίας, ἢ κινηθεῖσα ἀπὸ τὴν
 Τετραπλὴν συμμαχίαν. Ὁ Κ. Γκιζότος ἔλαβε παρὰ τοῦ ἐν
 Λονδίῳ Κ. Βουρκενίου πληροφορίας τινὰς περὶ τῶν συζητή-
 σεων, αἵτινες ἔλαβον χώραν εἰς τὸ Ἰκτουργικὸν Συμβούλιον
 κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ λόγου τῆς Βασιλίσσης· ἔγεινε δια-
 φιλονεικίαις δι' ἓνα παράγραφον ἀναφερόμενον εἰς τὴν Γαλ-
 λίαν, αἱ φράσεις τοῦ ὁποίου ἔδοσαν χώραν εἰς συζητήσεις
 τοσοῦτον ζωηρὰς ὥς ἐκινδύνευσε νὰ γίνῃ ῥήξις μεταξὺ τοῦ
 Μυστικοσυμβουλίου. Ὁ Λόρδος Παλμερστὸν βοηθούμενος
 ἀπὸ πολλοὺς ἐκ τῶν συναδελφῶν του ἐπέμενε νὰ ἦναι φρε-
 ριστικὴ ἡ φράσις αὕτη, καὶ ἐνέδειξεν ὅτι ἡ ἀφόπλισις τῆς
 Γαλλίας εἶναι τὸ μόνον μέσον τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀσφαλείας.
 Οἱ ὑπεναντίοι τοῦ Ἰκτουργοῦ ἤθελαν ὥστε ἡ φράσις αὕτη νὰ
 ἦναι μὲν ὁπωσοῦν κολακευτικὴ, ἀλλὰ νὰ δεικνύῃ ὅτι ἡ Ἀγ-
 γλία δι' ἄγχι πολέμου κατὰ τῆς παλαιᾶς συμμαχίας της.
 Τέλος πάντων μετὰ ὀκτὼ ἡμερῶν συζητήσεις, ἐσυμφώνησαν
 ν' ἀφαιρέσωσιν ἐξ ὁλοκλήρου τὸν παράγραφον τοῦτον. Μὴ
 θέλοντες νὰ ἐκφρασθῶσιν εὐνοϊκῶς πρὸς τὴν Γαλλίαν, καὶ
 φοβούμενοι τὰς ἀμέσους συνεπείας τραχείας τινος ἐκφράσεως,
 ἀπεφάσισαν νὰ μὴν εἰπωσιν μηδὲν.

(Ἐκ τῆς Συναφῆρι).

— Ἀμερικανικὴ τι: Ἐφημερίς ἐδημοσίευσεν ὅτι τα εἰς τὰς Ἰν-
 δίας διαπλέοντα Ἀγγλοαμερικανικὰ πλοῖα, φέρουν διὰ σαθού-
 ρην κρυστάλλον, ἀντὶ πετρῶν καὶ ἀμμιῶν· τὸ εἶδος τοῦτο
 ζητεῖται εἰς τὰς Ἰνδίας, καὶ Ἀμερικανικὸν πλοῖον ἀποπλευ-
 σαν ἐκ Βοστώνης διὰ Καλκούταν πρὸ τινος καιροῦ, ἔφερε
 μετ' ἐκτουτοῦ 400. τόνους κρυστάλλον, ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ
 ὁποίου προέκυψεν 3000 λίραι στερλίαι.

— Εἰς τὸ πάλαιον τῆς Βασιλείσης τῆς Ἀγγλίας ἔφεραν
 ἓνα ὠραῖον ψιττακὸν (παπαγάλον) στακτεροῦ χρώματος καὶ
 ἡλικίας τριῶν ἐτῶν, τὸν ὁποῖον ἠγόρασεν ὁ Πριγκιπὸς Ἀλβέρ-
 τος διὰ λίρας 30. Τὸ πτηνὸν τοῦτο διατρίβον δεκαπέντε
 μῆνας εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἔμαθεν 800. περίπου Ἀγγλικὰς λέξεις
 καὶ ὁμιλεῖ πολλὰς Γαλλικὰς φράσεις. Ψάλλει μὲ πολὺ
 αἰσθημα τὴν πρώτην στροφὴν τοῦ Ἐθνικοῦ ᾠδματος, καὶ δι-
 φφρα ἀλλὰ ᾠδματα· καὶ ὅταν τοῦ προσφέρῃ τις ποτήριον
 ὕδατος ἢ ἄλλου τινος ποτοῦ, φωνάζει « εἰς ὑγίαιν τῆς Βασι-
 λίσσης Βικτωρίας, τοῦ Πρίγκιπος Ἀλβέρτου, καὶ τῆς Βασι-
 λικῆς Πριγκιπέσσης· ὁ Θεὸς νὰ τοὺς διαφυλάττῃ ἀπὸ παντὸς
 κακοῦ. » Ὁ ψιττακὸς οὗτος ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν φροντίδα
 τοῦ Βασιλέως τῆς Δέχζης.

— Ὁ περίφημος Χημικὸς τῆς Γαλλίας Δουμαῦς κάμνει ἐν
 ὀνόματι πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς σοφῶν χημικῶν, τὴν ἐξῆς
 ἐκθεσιν ἐπὶ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Κ. Βουχερίου.

« Ὁ Κ. Βουχερίου προέθετο νὰ καταστήσῃ τὰ ξύλα διαρ-
 κέστερα καὶ ἐλαστικώτερα, νὰ προλάβῃ τὴν μείωσιν ἢ αὐ-
 ξησιν τοῦ ὄγκου αὐτῶν ἕνεκα τῆς ὑγρασίας καὶ ζηρότητας,
 νὰ ἐλαττώσῃ τὴν καυσιμότητά των, καὶ τέλος νὰ ὀσῇ εἰς
 αὐτὰ χρώματα καὶ ὄσμην διαρκῆ, καὶ ταῦτα ὅλα δι' ἀπλῶν
 καὶ ὀλιγοδαπάνων μέσων.

« Διὰ νὰ εἰσάξῃ τὰς ἐγχρωματικὰς, καὶ ἄλλα διατηρη-
 τικὰς οὐσίας εἰς ἓν δένδρον ὁλόκληρον, ὁ συγγραφεὺς δὲν
 προστρέχει εἰς κάμμιναν μηχανικὴν βοήθειαν περιπεπλεγμέ-
 νην καὶ δαπανηρὰν, ἀλλὰ λαμβάνει ὅλην τὴν ἀντικλην δύνα-
 μιν τοῦ φυτοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦτο ἀρκεῖ νὰ διαβιβάσῃ ἀπὸ
 τὴν βᾶσιν μέχρι τῆς κορυφῆς καὶ ὅλων τῶν φύλλων τοῦ
 δένδρου πᾶν ὑγρὸν, τὸ ὁποῖον θέλει τις νὰ εἰσάξῃ εἰς αὐτό·
 πρέπει ὅμως νὰ διατηρῆται αὐτὸ συγκεντρωμένον κατὰ τινὰ
 βαθμὸν. Οὕτω λοιπὸν κόψε δένδρον ἐγγυμον καὶ χλωρὸν
 σύρριζα, καὶ βύθισον αὐτὸ εἰς κάδον ἢ εἰς ἄλλο ἀγγεῖον
 πλήρες τοῦ προτιθεμένου ὑγροῦ, καὶ ἀκριβῶς κεκαλυμμένον·
 τότε τὸ ὑγρὸν θέλει ἀπορροφηθῆν ἀπὸ τὸ δένδρον, καὶ ἐντὸς
 τριῶν ἡμερῶν θέλει διαδοθῆν ἕως καὶ εἰς αὐτὰ τὰ φύλλα
 του. Δὲν εἶναι δὲ καὶ ἀναγκαῖον νὰ κοπῇ τὸ δένδρον ὀλο-
 κλήρως· μία ὀπὴ ἢ διὰ πρίονος τομὴ ἀρκεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς σύ-
 κτασμα μετὰ τοῦ προτιθεμένου ὑγροῦ, καὶ πάλιν γίνεται ἡ
 ἀναγκαῖα ἐνέργεια. »

— Ἀστρονομίος τις εἰς Ῥῆνον παρετήρησε πρὸ τινων ἡμερῶν
 ἐντὸς τοῦ δίσκου τοῦ Ἡλίου ἑπτὰ κηλίδας μὲ ὡς νεφελώδη
 περιφέρειαν, τῆς μεγαλητέρας τῶν ὁποίων ἡ διάμετρος ἦτο
 διπλασία τῆς διαμέτρου τῆς γῆς.

— Περιεμένομεν ἀνυπομόνως νὰ ἴδωμεν τί θέλει ἐνεργήσῃ ἡ
 Ἀγορανομικὴ Ἐπιτροπὴ, τὸν διορισμὸν τῆς ὁποίας ἐδημοσι-
 εῦσαμεν διὰ τοῦ προηγουμένου φύλλου μας. Εἶναι μὲν ἀλη-
 θές ὅτι ὡς ἔμποροι τὰ ἐντιμα μέλη αὐτῆς εἶναι ἐπιφορτι-
 σμένοι ἀπὸ ἀσχολίας οὐκ ὀλίγας· προκείμενον ὅμως λόγου
 νὰ τακτοποιηθῇ καὶ ρυθμισθῇ ἐπὶ τὰ κρείττω ὁ οὐσιωδέστα-
 τος οὗτος κλάδος, (ὅστις ἐνδιαφέρει μεγάλως ὅλους τοὺς
 κατοίκους τῆς πόλεως μας, καὶ ἰδίως τοὺς πτωχοὺς καὶ
 ἔνδεεις,) εἶναι δίκαιον νὰ κάμωσι μικρὰν τινὰ θυσίαν τῶν
 ἰδίων των συμφερόντων διὰ τὰ γενικὰ, διὰ νὰ ἐλκύσωσιν
 εἰς ἑαυτοὺς τὴν εὐγνωμοσύνην ὅλων τῶν συμπολιτῶν μας.

Διὰ νὰ τακτοποιηθῇ προσηκόντως ὁ κλάδος οὗτος ἀπαι-
 τεῖται μεγίστη φρόνησις καὶ δραστηριότης· φρόνησις μὲν,
 διὰ νὰ προσδιορισθῶσιν αἱ τιμαὶ τῶν τροφίμων εἰς τρόπον
 ὥστε οἱ πωλοῦντες αὐτὰ νὰ εὐρίσκωσιν ἀνάλογον ὄφελος,
 καὶ ἐνταῦθα νὰ ληφθῇ συνετὸν μέτρον, ὥστε ἐν περιπτώσει
 ὑποιασθήποτε δυστροπίας ἐκ μέρους αὐτῶν νὰ μὴν προκύψῃ
 ἔλλειψις τροφίμων εἰς τὴν πόλιν· διότι κατ' ὄσον ἀφορᾷ τὸ
 ἐμπόριον τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ κρέατος, ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ
 λάβῃ χώραν συναγωνισμὸς, διὰ τὸν λόγον ὅτι σὺδεῖς ἔμπο-
 ρεῖ νὰ γίνῃ κρεσπώλης ἢ ἄρτοποιὸς ὅσάκις ἤθελε θελήσει,
 ἐκτὸς ἐκείνων αἵτινες καταγίνονται εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα
 ταῦτα, ἐξ ὧν οἱ μὲν φέρουν ἔξωθεν τὰ ζῶα, οἱ δ' ἔχουν τοὺς
 φούρνους καὶ τοὺς ἀναγκαίους μύλους, καταντᾷ σχεδὸν μονο-
 πώλειον τὸ τοιοῦτου εἶδους ἐμπόριον. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἄρα συν-
 εννοουμένη μετὰ τῆς Δημαρχίας πρέπει νὰ ἔχῃ πρόχειρα καὶ
 ζῶα, καὶ αἶτον, καὶ μύλους, καὶ φούρνους διὰ νὰ ἐνεργῇ αὐτῇ
 τὸν συναγωνισμὸν, τὸν ὁποῖον δὲν δύναται, ὡς εἶπομεν, νὰ
 ἐνεργήσῃ οἱ ἰδιῶται· δραστηριότης δὲ διὰ νὰ ἐκτελῶνται
 αὐστηρῶς αἱ διατάξεις τῆς, νὰ παραπέμπωνται εἰς τὸ ἀρμό-
 διον Δικαστήριον οἱ παραβάται αὐτῶν, καὶ νὰ ρίπτωνται
 εἰς τὴν θάλασσαν ὅλα τὰ εἶδη, ὅσα δύναται νὰ προξενῶνται

σωσι νόσον εἰς ὅποιανδήποτε τιμὴν καὶ ἂν ἤθελον πωλεῖσθαι. Νομίζομεν ὅτι εἶναι ἐπίσης δίκαιον νὰ ἐκλείψωσιν ὅλως διόλου οἱ μεταπράται τῶν ἰχθύων, διότι ἔνεκεν αὐτῶν πωλεῖται τὸ τρόφιμον τοῦτο εἰς ὑπερβολικὰς τιμὰς, καὶ νὰ λείπῃ τὸ τρόφιμον τοῦτο εἰς ὑπερβολικὰς τιμὰς, καὶ νὰ περιορισθῶσιν οἱ τῶν ἄλλων εἰδῶν τῶν ἐξωθεν προερχομένων, ὀπωρικῶν, καὶ τῶν τοιούτων, νὰ μὴ συγχωρῆται, δηλαδή ἡ μεταπράσις εἰμὴ μετὰ προσδιωρισμένας ἡμέρας ἀφοῦ οἱ κομίζοντες αὐτὰ ἐξωθεν πωλήσωσιν οἱ ἴδιοι κατ' εὐθείαν εἰς τοὺς πολίτας.

Νομίζομεν τελευταῖον ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιστήσῃ ἡ ἀγορανομικὴ Ἐπιτροπὴ τὴν προσοχὴν τῆς καὶ εἰς τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ τῶν τροφωπῶλων, διότι καὶ κατὰ τοῦτο ἐγένετο καὶ γίνεται μεγίστη κατάχρησις, καταδιώκουσα καὶ παραπέμπουσα τοὺς παραβάτας τῶν περὶ αὐτῶν διατάξεων εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον.

— Παρατηροῦμεν εἰς τινὰς ἐξώστας τῶν οἰκῶν τῆς πόλεως μας νὰ τίθενται ἀγγεῖα ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑπάρχουν διάφορα φυτὰ φυτευμένα, ἅτινα εὐκόλως δύναται νὰ πέσωσι καὶ νὰ προσενήσῃσι θάνατον εἰς τινὰ δυστυχεῖν διαβάτην· ἐπικαλούμεθα διὰ τὴν προσοχὴν εἰς τὰ τοιαῦτα τῆς Ἀστονομικῆς Ἀρχῆς.

Μαρμαρίτζα. — Γράμματα ἀπὸ Μαρμαρίτζαν ὑπὸ μνημολογίαν τῶν 12 24 τοῦ τρέχοντος ἀναγγέλλουν ἐπισήμως, ὅτι ὡκτὼ δίκροτα τῆς γραμμῆς, ὡκτὼ φεργάται καὶ ἓν βρῖκιον τοῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου ἔφθασεν εἰς τὸ μέρος τοῦτο, καὶ ὅτι ἀπὸ στιγμῆν εἰς στιγμὴν ἐπερίμενετο καὶ ὁ Ἀρχιναύαρχος Οὐάλερ ἡ Ἰαβέρ Πασὰς, μὲ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ Σουλτανικοῦ στόλου. Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ στόλου, καθὼς καὶ τὸ ὑπόλοιπον, δὲν θέλει κατ' εὐθείαν ὑπάγειν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐὰν πρότερον δὲν λοιμοκαθαρισθῇ εἰς τὴν Μαρμαρίτζαν.

Κατὰ συνέπειαν δὲ τῆς ἀνωτέρω εἰδήσεως, ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν λοιμοκαθάρσιν τοῦ στόλου, καὶ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὁ Κ. Ροβέρτος διευθυντὴς τῶν ὑγειονομικῶν Καταστημάτων ἔφθασεν ἐδῶ, μὲ ἐπιτροπὴν τινὰ ἰατρικὴν συγκεκμημένη ἀπὸ τοὺς Κ. Κ. Μαρσιζάντ, Ἐρμάν, Δίκσον, καὶ Ἐρλέγερ, πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν κριθησομένων ἀναγκαίων μέτρων, διὰ νὰ προκαταλάβουν τὴν δημόσιον ὑγίειν. 20 ὑγειονομικοὶ φύλακες θέλουν συνοδεύσει τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην. 80 βάλλαι φοριμάτων τοὺς ἐπαραδόθησαν διὰ νὰ ἀλλάξουν 6,000 ἀνθρώπους.

Ὁ Ναύαρχος Στοπφόρδος ἐμελλε ν' ἀπέλθῃ εἰς τὴν Μελίτην τὴν 21 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐπὶ τοῦ Ἀτμοπλοίου ὁ Κὺκλωψ.

Τρία δίκροτα Ἀγγλικά καὶ ἡ Πριγκιπέσα Καρολίνα ἐξέπλευσαν διὰ τὴν Μελίτην, καὶ ἐκεῖθεν μεταβαίνουν εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ ν' ἀλλάξωσι τὰ πληρώματά των. Ὁ ὑπόλοιπος εἰς τὴν Μαρμαρίτζαν Ἀγγλικὸς στόλος σύγκειται ἤδη ἀπὸ 9 δίκροτα καὶ 2 τρίκροτα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ πλοιοάρχου Ὀμμανέη.

Γράφουν ἐκ Μελίτης. Τὸ δίκροτον Ἀστιγὲς ἐξέπλευσεν ἐκεῖθεν διευθυνόμενον εἰς Μαρμαρίτζαν. Λέγεται ὅτι ἐκεῖθεν θέλει μεταθῆν εἰς Πειραιᾶ, ὅπου φαίνεται ὅτι θέλουν συνέλθῃν ἀκολουθῶς καὶ ἄλλα Ἀγγλικά πολεμικὰ πλοῖα, συμφῶνως μὲ τὰς ὁποίας ἔχομεν ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις.

(Ἀμάθειαι.)

— Πρὸ τίνος καιροῦ παρεῖσθευεν εἰς τὴν πόλιν μας ἡ κατάχρησις τοῦ νὰ συγχωρῆται νὰ τίθενται εἰς λαχεῖα διάφορα

τρόφιμα, οἷον ἰχθύες, γάλλοι, ἀρνία καὶ τὰ τοιαῦτα, ὥστε ἐντεῦθεν καθίσταται ἀδύνατον νὰ ἀγοράσῃ τις ταῦτα εἰς μετρίαν τιμὰς, διότι ὅσοι τὰ ἔχουν, ἀπολαμβάνοντες διὰ τοῦ τοιούτου μέσου διπλὴν σχεδὸν τὴν ἀξίαν των, δὲν τὰ πωλοῦν εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας. Νομίζομεν λοιπὸν ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιστήσῃ καὶ εἰς τοῦτο τὴν προσοχὴν των αἱ ἀρμόδιοι ἀρχαί, διὰ νὰ παύσῃ ὅλως διόλου ἡ κατάχρησις αὕτη.

— Καὶ αὖτις ἐπενθυμίζομεν εἰς τὴν Ἀστονομικὴν Ἀρχὴν τῆς πόλεως μας τὸ κλείσιμον τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν βεράρων πρὸς ἀποφυγὴν ἀπεικταίων.

— Εἰς τὴν πικραλίαν τοῦ κόλπου τῆς Θεσσαλονίκης ἀνεφάνησαν ἐσχάτως πειραταί, πρὸς καταδίωξιν τῶν ὁποίων ἀπέπλευσεν ἐκ Σμύρνης, ὡς πληροφοροῦμεθα τὸ Ἀυστριακὸν πολεμικὸν Βρίκιον ὁ Μοντεκούκολης.

— Διὰ φρονιμὴν συζητήσεως ἔγενεον ἐσχάτως εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Γαλλίας, περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ ἀφωρῶντος τὴν ὀχύρωσιν τῶν Παρισίων· δὲν μένει δὲ κἄμμις ἀμφιβολία ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο θέλει βληθῆν εἰς ἐνέργειαν. Τὴν κυριώτερά του ἀρθρα εἶναι τὰ ἐπόμενα.

Α'. Ἐκατὸν τεσσαρῶκοντα ἑκατ. μ. φρήκα θέλουν προοδιορισθῆν διὰ τὴν ὀχύρωσιν ταυτην.

Β'. Ἡ ὀχύρωσις θέλει γενῆν ὡς ἀκολουθῶς ἔσωθεν θέλει οἰκοδομηθῆ περιφραγμα ἀρχόμενον ἀπὸ τὰς ὄχθιας τῆς Σένας, καὶ τελευτῶν ἕως εἰς τοὺς Παρισίους· τὸ περιφραγμα τοῦτο θέλει διεγερθῆν ἐν εἰδῇ προμαχῶνος, μὲ χωματοῦψωμα εἰς τὰς βάσεις ταυτοχρόνως· δὲ θέλει σαφῆν ἔξωθεν τοῦ περιφραγματος τοῦτου πλατὺς καὶ βαθύς· γανδαξ, ὁ ὅποιος θέλει γεμισθῆν ἔπειτα ἀπὸ νερόν.

— ΑΦΡΙΚΗ. Αἱ εἰδήσεις τῆς ἀφρικῆς ταύτης εἶναι εὐχάριστοι κατ' ὑπερβολὴν, ἀρα ἡσυχία βασιλεύει εἰς τὰ μέρη ταῦτα ὡς ἀπὸ μέσου τῶν Ἀράβων ἀλλ' ἡ ἀνακαταστάσις τοῦ συνταγματάρχου Βαλέ ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν ἔλαμε μεγάλην στήθην εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀφρικῶν εἰς ἐποχὴν μάλιστα κατ' ἣν ὁ συνταγματάρχης οὗτος ἀφοῦ κατέστησεν εὐτυχεῖ τὴν ἀφρικῆν ταύτην ὑπῆρχεν πολὺ ἀναγκαῖος εἰς τὴν ταύτης διατήρησιν. Ἄμα ἔφερε τὸ Ἀτμόπλοιο ὁ Μετέωρος τὴν εἰδήσιν ταύτην, ὅλοι οἱ ἐν Ἀλγερῇ πολιτικῶν, στρατιωτικῶν, καὶ μεγαλέμποροι ἐγέμισαν τὰ παλάτια τοῦ συνταγματάρχου ἀποδεικνύοντες τὴν λύπην των, πολλοὶ μάλιστα ζητοῦσι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ὁ θάνατος τοῦ γενναίου στρατηγῶν Σαγγετὸν δολοφονηθέντος ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενὶ Σιλάχη εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Βόνης, ἔλαβε πλήρη ἰκανοποίησιν. Δύο τάγματα ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ συνταγματάρχου Γκουιγγετ διέτρεξαν τὴν γῆν τῆς φυλῆς ταύτης. Πολλὰ ποίμνια ἐκυριεύθησαν, 36 Ἀράβες ἀπεκεφαλίσθησαν, ἕκαστος ἀπὸ τοῦς πρώτους οἵτινες ἐδολοφόνησαν τὸν στρατηγὸν Σαγγετὸν ἐθανατώθη.

Ἡ Κωνσταντινὴ χαίρει ἄκραν ἡσυχίαν· τὸ κρυσσοσυμβούλιον τοῦ τόπου τοῦτου διαμοιράζει καθὲ μῆνα 300 φράγκα εἰς τοὺς πτωχοὺς Χριστιανοὺς, Μουσουλμάνους καὶ Ἰουδαίους.

(ἐκ τῆς Πριγκιπέσας.)

— Ἀπὸ τὴν 18 Ὀκτωβ. παρελθ. ἔτους μέχρι τῆς 12 τοῦ παρελθόντος μηνὸς συνέβησαν εἰς τὴν Ζάκυνθον 306 σεισμοί, οἱ μὲν πρώτοι 18 σφοδροί, οἱ δὲ λοιποὶ μικρότεροι· ἐφανεύθησαν δὲ 18 ἄθραποι, καὶ ἔγεινε μεγάλη ζημία εἰς τὰς οἰκίας.

[Ἐκ τοῦ Ἀχ. Κήρυκος.]

Ὁ Συντάκτης Στέφανος Προδρόμου.